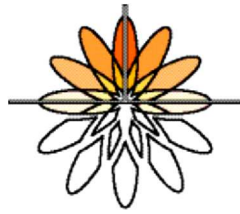

Where is the money?

Na bijna 10 maanden als gast bij de University of Oxford, begint langzaam de terugkeer naar Amsterdam een feit te worden. Ons huisje staat alweer te huur, en met grotere regelmaat beginnen collega's te vragen hoe lang ik nog blijf (Oxford) of wanneer ik weer terugkom (A'dam). Gedeeltelijk gesponsord door MultimediaN project N1, rest uiteraard de vraag wat ik nu eigenlijk heb bereikt in Oxford.

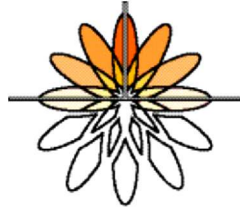
Allereerst zou je een verschil verwachten in de manier waarop onderzoek wordt gedaan in Oxford en in Amsterdam, kennis die zeer nuttig kan zijn voor een wetenschapper.

Op een van onze wandelingen door de Engelse natuur kwamen we een professor uit Cambridge tegen, die het – als min of meer onafhankelijke buitenstaander- kort samenvatte in “min of meer hetzelfde als in Holland, is het niet?”. Hoewel de manier en methodologie van het onderzoek inderdaad vergelijkbaar zijn met wat we gewend zijn in Amsterdam (als mijn referentie kader), zijn er toch een paar belangrijke cultuur verschillen. Er wordt zeer goed gelet op wat potentieel geciteerd gaat worden, en wat niet. Bij iedere milestone in het onderzoek wordt opnieuw geëvalueerd of het

om een significant resultaat gaat, of dat het een artikel gaat opleveren dat toch niemand leest (dus overboord ermee). Ook bij het schrijven van het artikel zelf staat de kwaliteit voorop, dit alles ter bevordering van de citatiegraad. Kortom: “*Where is the money?*” een kreet die je hier regelmatig hoort.

Een ander interessant verschil zijn de AIO's zelf. Ze zijn aangesteld als student, voelen zich student, en worden begeleid als student. Samen met de drie-jarige duur van een AIO contract resulteert dit in een zeer strikte begeleiding en lang, hard werken. Het Hollandse poldermodel en de 9-5 cultuur (samengevat als 1650 accountants uren) zijn hier een lijnrechte tegenpool van. Niets overlegcultuur, gewoon doen wat de

professor zegt en in de goede volgorde. Met de professor zelf die een groot stuk van het artikel actief meeschrijft.

Het gevolg zijn goede artikelen, duidelijk in context geplaatst, maar met beperkte creativiteit van de AIO zelf, die meer het werkpaard is in de uitwerking en experimenten. Interessant is of dit een gevolg is van de driejarige duur van de AIO opleiding, dat duidelijk andere eisen aan vrijblijvendheid stelt. Dit is iets dat we zelf in Nederland snel gaan ondervinden, met overgang naar de door de EU afgedwongen driejarige AIO contracten. Of is het een gevolg van het feit dat AIO's hier als student betaald worden, met het letterlijke antwoord op "*Where is the money?*" bij het krijgen van het eerste Postdoc salaris.

Als we onze kernvraag stellen naar de opbrengsten van mijn verblijf voor MultimediaN, is kennisdisseminatie het antwoord. De groep van Prof. Zisserman waarbinnen ik nu werk heeft dit jaar voor het eerst meegedaan aan de NIST TRECVID videozoeken-evaluatie. De ervaring die we als UvA- en MultimediaN project N1- hierin hebben heeft veel voordeel geboden voor Oxford, en ze zijn nu goed op weg om een belangrijke medespeler te worden in dit veld. Hun eigen methodes voor beeldzoeken zijn gebundeld in een zoekstelsel zoals in Amsterdam in gebruik is, en veel van de in N1 vergaarde kennis op dit gebied is overgenomen en wordt nu geciteerd in Oxford. Ik ben uiteraard erg benieuwd of ze volgend jaar al de tweede plaats in de evaluatie kunnen bereiken, met Amsterdam hopelijk weer als eerste ;-)

Jan-Mark Geusebroek.